

The Mediating Role of Attachment Styles and Negative Affect in the Relationship between Childhood Trauma and Obsessive-Compulsive Symptoms

Noruzi, N., Najafi, *M.

Abstract

Introduction: The objective of this study was to assess the mediating role of attachment styles and negative affect in the association between childhood trauma and obsessive-compulsive symptoms.

Method: The study was a descriptive-correlational approach, utilizing structural equation modeling. Among the general population, 363 people were selected through an internet survey, based on the inclusion criteria and using the convenience sampling method. The tools used in this research included the Obsessive-Compulsive Inventory-Revised Foa et al, the Childhood Trauma Questionnaire Bernstein et al, the Positive and Negative Affect Scale Watson et al and the Experiences in Close Relationships Questionnaire Brennan and Morris. Structural equation modeling was used to analyze the research model.

Results: The results indicated that childhood trauma had a significant and direct link to obsessive-compulsive symptoms. In addition, attachment styles and negative affect significantly mediated the relationship between childhood trauma and obsessive-compulsive symptoms. Overall, the results showed that the model had good fit.

Conclusion: According to the results, individuals with a history of childhood trauma and insecure attachment styles typically experience negative emotions. It is also likely for these individuals to exhibit obsessive symptoms. In general, childhood trauma, insecure attachment styles, and negative emotions are factors that can play an important role in relation to obsessive-compulsive symptoms. Therefore, these factors should be considered when planning prevention methods and treatment programs.

Keywords: attachment styles, negative affect, childhood trauma, obsessive-compulsive symptoms.

نقش واسطه‌ای سبک‌های دلستگی و عواطف منفی در رابطه بین ترومای کودکی با علائم وسوس افسوس فکری – عملی

نسیم نوروزی^۱، محمود نجفی^۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۹/۲۹ تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۴/۰۲

چکیده

مقدمه: هدف این پژوهش بررسی نقش واسطه‌ای سبک‌های دلستگی و عواطف منفی در رابطه بین ترومای کودکی با علائم وسوس افسوس فکری – عملی بود.

روش: روش پژوهش توصیفی – همبستگی از نوع معادلات ساختاری بود. از میان جمعیت عمومی، ۳۶۳ نفر از طریق فراخوان اینترنیتی، با توجه به ملاک‌های ورود و به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش شامل مقیاس تجدیدنظر شده وسوس افسوس فکری عملی فوا و همکاران، پرسشنامه ترومای دوران کودکی برنستاين و همکاران، مقیاس عاطفه مثبت و منفی واتسون و همکاران و پرسشنامه تجارب مربوط به روابط نزدیک برنان و موریس بود. به منظور تحلیل مدل پژوهش از مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شد.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد که ترومای کودکی با علائم وسوس افسوس فکری – عملی رابطه مستقیم و معناداری داشت. همچنین، سبک‌های دلستگی و عواطف منفی در رابطه بین ترومای کودکی و علائم وسوس افسوس فکری – عملی نقش واسطه‌ای معناداری داشتند. در مجموع، نتایج نشان داد که مدل از برازش مطلوبی برخوردار بود.

نتیجه‌گیری: طبق نتایج به دست آمده افرادی که سابقه تجربه ترومای دوران کودکی و سبک‌های دلستگی نایمن را دارند معمولاً عواطف منفی را تجربه می‌کنند و تجربه علائم وسوسی در این افراد محتمل می‌باشد. در کل، ترومای دوران کودکی، سبک‌های دلستگی نایمن و عواطف منفی عواملی هستند که می‌توانند در ارتباط با علائم وسوسی-جری نشی مهی داشته باشند. بنابراین، این عوامل باید در طرح‌ریزی روش‌های پیشگیری و همچنین برنامه‌های درمانی مورد توجه قرار گیرند.

واژه‌های کلیدی: سبک‌های دلستگی، عواطف منفی، ترومای کودکی، علائم وسوس افسوس فکری – عملی.

۱. کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

۲. نویسنده مسئول: دانشیار، گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

مقدمه

بین ابعاد ترومای کودکی با علائم بالینی وسوس افکری - عملی رابطه معناداری وجود دارد و تجربیات سوءاستفاده دوران کودکی پیش‌بینی‌کننده قدرتمند پیامدهای وخیم رفتاری و روانی - اجتماعی از جمله علائم وسوس افکری - عملی است(۱۱). ترومای جنسی نیز با احساس آلوگی ذهنی و تشریفات شستشو مرتبط است. اما برخلاف پیش‌بینی‌ها، تجربه‌ی مستقیم ترومای جنسی با هیچ حوزه‌ای از علائم وسوس افکری - عملی مرتبط نیست؛ بلکه تجربه‌ی غیرمستقیم ترومای جنسی است که به میزان محدودی به آلوگی مربوط می‌شود(۵). یافته‌های دیگری نیز نشان می‌دهد که رابطه‌ای که میان تجربه وقایع تروماتیک و علائم وسوس افکری - عملی وجود دارد ممکن است از تجربه غیرمستقیم تروما ناشی شود(۱۲). بنابراین بحث در مورد ریشه اختلال وسوس در افراد، خصوصاً در دوره کودکی، باعث اهمیت توجه به متغیر دیگری به نام ترومای دوران کودکی در افراد دارای اختلال وسوسی جبری می‌شود.

اگرچه ارتباط بین ترومای دوران کودکی با علائم وسوسی جبری مورد بررسی قرار گرفته(۱۰، ۱۳، ۶)؛ با این وجود، توجه اندکی به عوامل میانجی این رابطه شده است. یکی از مکانیزم‌های میانجی این رابطه، سبک‌های دلستگی است. بر اساس تئوری دلستگی بالبی(۱۴) افراد نیاز اساسی به دریافت آرامش و حمایت از اطرافیان در موقع استرس یا آسیب دارند. در دوران اولیه کودکی، تعامل با مراقبان اولیه و میزان همخوانی پاسخ‌های والدین با نیازهای عاطفی کودک، به عنوان طرحواره‌های ذهنی درباره خود و دیگران درونی می‌شود. کیفیت این تعاملات درونی شده، سبک دلستگی در دوران بزرگسالی را تعیین می‌کند، که می‌تواند در دو بعد متعامد، اضطراب مرتبط با دلستگی و اجتناب مرتبط با دلستگی اندازه‌گیری شود(۱۵). دلستگی نایمن به عنوان یک عامل آسیب‌پذیر برای ایجاد آسیب‌شناسی روانی به طور کلی در نظر گرفته می‌شود(۱۶) و به طور مستقیم با باورهای ناکارآمد و علائم وسوسی جبری مرتبط است. پژوهش‌ها نشان دادند که سبک دلستگی نایمن آسیب‌پذیری را در برابر علائم وسوسی - جبری افزایش می‌دهد(۱۵، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰). از سوی دیگر، عوامل متعددی از جمله ترومای دوران کودکی با سبک دلستگی مرتبط می‌باشد. به عنوان مثال، کارتال، اوگر، مت، دمیرکول و تمام(۲۱) دریافتند که

یکی از اختلالاتی که سازمان بهداشت جهانی آن را علت اصلی ناتوانی می‌داند، اختلال وسوسی جبری^۱ است و به دلیل پیامدهای ناخوشایند روانشناسی، امروزه مورد توجه محققان و روانشناسان قرار گرفته است. طبق مطالعه سکر و یولاس(۱) بیشترین خطر ابتلا به اختلال وسوس افکری - عملی، در سنین ۲۰-۲۵ سالگی گزارش شده است که با سنین جوانی منطبق است. خصیصه اصلی اختلال وسوسی جبری وجود افکار، تصاویر یا عقاید بسیار ناراحت‌کننده و مزاحم (وسوس) و همچنین رفتارهای اجباری، تکراری و اغلب آبینی (اجبار) است که به دلیل ماهیت شدید و مزمن بیماری، اختلال اساسی در عملکرد فرد مبتلا ایجاد می‌کند (۲). طبق راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی^۲، شیوع ۱۳ ماهه این اختلال در ایالات متحده آمریکا برابر ۲/۱ درصد ذکر شده است. همچنین، شیوع این اختلال در سایر کشورها بین ۱/۱ تا ۸/۱ گزارش شده است. میزان شیوع آن نیز در سراسر جهان برای زنان ۱/۵ درصد و برای مردان ۱/۰ درصد برآورد شده است. وسوس یا اجبارهای مکرر باعث ایجاد ناراحتی شدید در فرد می‌شوند و به طور معمول در روال عادی زندگی فرد، عملکرد شغلی، فعالیتهای اجتماعی معمول یا روابط میان‌فردي تداخل ایجاد می‌کنند(۳).

ترومای دوران کودکی یکی از عواملی است که می‌تواند در ایجاد علائم وسوس - عملی دخیل باشد. تحقیقات نشان می‌دهد که ترومای دوران کودکی تأثیر قابل توجهی بر شکل‌گیری و پیشرفت شدت علائم وسوس افکری - عملی و همچنین الگوهای بالینی متفاوت آن دارد(۴، ۵، ۶، ۷، ۸). ترومای دوران کودکی اصطلاحی عمومی است که برای توصیف تمامی اشکال کودک‌آزاری، غفلت، آزار جسمی، آزار جنسی، بی‌توجهی، آزار هیجانی و بهتازگی خشونت خانوادگی به کار برده می‌شود(۵). پدیده کودک‌آزاری را می‌توان به چهار نوع غفلت، سوءاستفاده جسمی، سوءاستفاده جنسی و سوءاستفاده هیجانی تقسیم کرد(۹). خسروانی و همکاران (۱۰) در پژوهشی نشان دادند که بین ترومای کودکی و علائم وسوس افکری - عملی رابطه وجود دارد. همچنین

1.Obsessive-compulsive Disorder

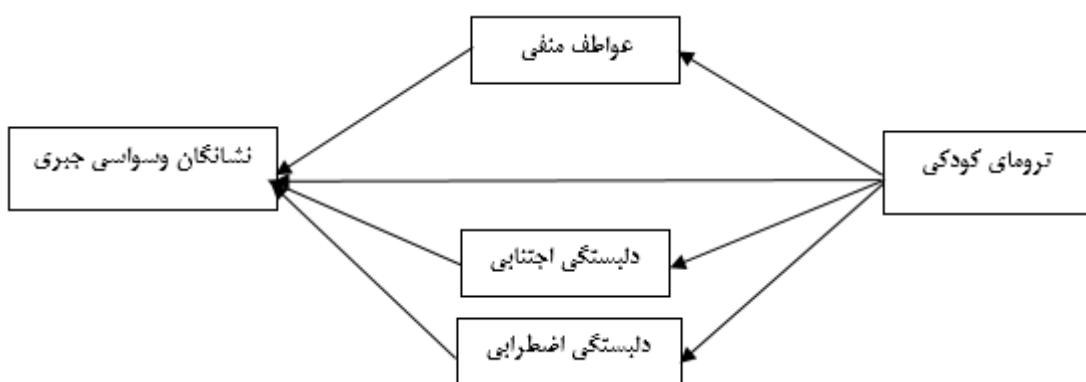
2. DSM5

رسیدند که بین سواستفاده جسمی در کودکی با پریشانی روانی و عواطف منفی رابطه وجود دارد. با این حال، مکانیسم‌هایی که از طریق آن ترومای کودکی بر عالم وسوس فکری - عملی تأثیر می‌گذارد، نیاز به بررسی بیشتر دارد.

با توجه به آنچه ذکر شد، به نظر می‌رسد افرادی که تجربه ترومای کودکی را دارند، دلستگی نایمن و عواطف منفی بیشتری را تجربه خواهند کرد و این امر منجر به عالم وسوسی بیشتر آن‌ها خواهد شد. بنابراین، مشخص نمودن مکانیسم‌های مؤثر در اختلال وسوس فکری - عملی در قالب مدل باعث فهم بهتر و افزایش برنامه‌های پیشگیرانه و مداخله‌ای خواهد شد. از این‌رو، با توجه به شیوع عالم وسوسی جبری و اثرات نامطلوب آن بر سلامت روان افراد و همچنین با توجه به اهمیت بررسی متغیرها و مؤلفه‌های روانشناختی و عملکردی در افراد با عالم وسوسی جبری، هدف پژوهش حاضر ارائه مدلی از نقش ترومای کودکی با میانجی‌گری سبک‌های دلستگی و عواطف منفی بر عالم وسوسی جبری است. در این مدل انتظار می‌رود ترومای کودکی تأثیر مستقیم بر عالم وسوسی جبری دارد. همچنین، ترومای کودکی از طریق سبک‌های دلستگی و عواطف منفی بر عالم وسوسی جبری اثر غیرمستقیم دارد (شکل ۱). با توجه به آنچه ذکر شد سؤال اصلی پژوهش این است که آیا مدل ارائه شده در مورد روابط بین ترومای کودکی، سبک‌های دلستگی و عواطف منفی با عالم وسوسی جبری از برازش مطلوب برخوردار است؟

بین تجارب آسیب‌زای دوران کودکی و سبک‌های دلستگی ارتباط وجود دارد. نتایج مطالعه هادنی و همکاران(۱۸) نشان داد که ارتباطی بین ترومای دوران کودکی با دلستگی نایمن مبتلایان به وسوس مشاهده می‌شود. شارما(۲۲) نیز به این نتیجه دست یافت که بین سواستفاده جسمی و جنسی در کودکی با دلستگی اجتنابی در افراد با اختلال وسوسی جبری رابطه وجود دارد.

از دیگر متغیرهای میانجی در رابطه بین ترومای کودکی و عالم وسوسی جبری، عواطف منفی است. عواطف به عنوان یک واژه کلی، به واکنش‌های ذهنی با ظرفیت مثبت و منفی اشاره دارد که یک فرد در یک زمان خاص تجربه می‌کند. در این تعریف، عواطف به دو دسته مثبت که به لذت، عشق، رضایت و خشنودی، و منفی که به ترس، خشم و ناراحتی اشاره دارند، تقسیم می‌شود(۲۳). مطالعات نشان داده‌اند که عواطف منفی با تمام عالم وسوسی - جبری از جمله شستشو، چک کردن، مرتب کردن، وسوس و خنثی‌سازی ذهنی ارتباط دارند(۲۴). همچنین مشخص شد که عواطف منفی نقش میانجی در رابطه بین ترومای کودکی و عالم وسوسی - جبری دارند(۲۶). از سوی دیگر، ترومای کودکی تجربه شده عواطف منفی را تحت تأثیر قرار می‌دهد؛ در این رابطه، جین و همکاران(۲۷) دریافتند که بین تجارب آسیب‌زای دوران کودکی و عواطف منفی ارتباط وجود دارد. نتایج مطالعه لی، لی، جان و پارک(۲۸) نشان داد که ارتباطی بین ترومای دوران کودکی با عواطف منفی مشاهده می‌شود. ژانگ و همکاران(۲۳) نیز به این نتیجه

شکل ۱) مدل مفهومی پژوهش

روش

طرح پژوهش: روش این پژوهش از نوع توصیفی - همبستگی (معادلات ساختاری) بود.

آزمودنی‌ها: جامعه آماری پژوهش را کلیه جمعیت عمومی بین ۱۸ تا ۶۰ سال شهر سمنان در سال ۱۴۰۰ تشکیل دادند که حجم نمونه با رجوع به راهکار کلاین (۲۹) برای مطالعاتی که از روش مدل‌بایی معادلات ساختاری استفاده می‌کنند، تعیین شد. کلاین (۲۹) مطرح می‌کند که حداقل نسبت حجم نمونه برای هر متغیر مشاهده شده ۵ نفر است، نسبت ۱۰ نفر به ازای هر متغیر مناسب‌تر و نسبت ۲۰ نفر به ازای هر متغیر مطلوب قلمداد می‌شود؛ بنابراین در پژوهش حاضر با توجه به امکان ریزش نمونه‌ها و همچنین اطمینان بالای یافته‌ها و تعمیم‌دهی بهتر، برحسب نسبت ۳۰ نفر به ازای هر متغیر، نمونه‌ای برابر با ۴۰۰ نفر، به روش در دسترس انتخاب شدند. ملاک‌های ورود عبارت بود از: دامنه سنی ۱۸ تا ۶۰ سال و شرایط خروج نیز عدم پاسخگویی کامل به سؤالات پرسشنامه‌ها بود. درنهایت با حذف پرسشنامه‌های مخدوش یا ناقص، ۳۶۳ پرسشنامه تحلیل شد.

ابزار

۱. پرسشنامه تجدید نظر شده وسوس فکری - عملی^۱: این پرسشنامه، یک ابزار خودگزارشی است که دارای ۱۸ گویه می‌باشد و ابزاری جهت ارزیابی علائم وسوس در جمعیت بالینی و غیربالینی است که توسط فوا و همکاران (۳۰) ساخته شده است. نمره‌گذاری این آزمون بر اساس مقیاس پنج گزینه‌ای لیکرت (از هیچوقت تا بیشتر اوقات) تنظیم شده است که هر یک از سؤالات چهار گزینه‌ای به صورت (۰، ۱، ۲، ۳ و ۴) نمره‌گذاری می‌شوند. کل نمره فرد از صفر تا ۷۲ متغیر خواهد بود و نمره بالاتر بیانگر حضور بیشتر علائم وسوس در فرد است. این ابزار دارای زیرمقیاس‌های شستشو^۲، وسوس فکری^۳، نظم‌دهی^۴، وارسی^۵ و خشی‌سازی ذهنی^۶ است. هان و همکاران (۳۱) همسانی درونی با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۲ و پایایی با روش آزمون - بازآزمون را

۰/۹۶ گزارش کرده‌اند. این پرسشنامه در ایران توسط محمدی، زمانی و فتی (۳۲) هنجاریابی شده است که آلفای کرونباخ برای مقیاس کلی ۰/۸۵ و برای زیرمقیاس‌ها ۰/۵۰ تا ۰/۷۲ به دست آمده است. عامری و نجفی (۳۳) همسانی درونی با روش آلفای کرونباخ برای مقیاس کلی ۰/۸۵ و خردۀ مقیاس‌ها را بین ۰/۷۹ تا ۰/۸۸ گزارش نمودند. در این پژوهش همسانی درونی با روش آلفای کرونباخ ۰/۸۸ به دست آمد.

۲. پرسشنامه ترومای دوران کودکی: این پرسشنامه توسط برنستاین و همکاران (۳۴) دارای ۲۸ سؤال است که ۲۵ سؤال آن برای سنجش مؤلفه‌های اصلی پرسشنامه به کار می‌رود و ۳ سؤال آن برای تشخیص افرادی که مشکلات دوران کودکی خود را انکار می‌کنند به کار می‌رود. پاسخگویی به سؤال‌ها براساس طیف پنج درجه‌ای لیکرت از هرگز (۱) تا همیشه (۵) صورت می‌گیرد. این مقیاس پنج بعد سوءاستفاده جنسی (سؤال‌های ۲۰، ۲۱، ۲۳، ۲۴، ۲۷)، سوءاستفاده جسمی (سؤال‌های ۹، ۱۱، ۱۵، ۱۷)، سوءاستفاده عاطفی (سؤال‌های ۳، ۸، ۱۴، ۱۸، ۲۵)، غفلت عاطفی (سؤال‌های ۵، ۷، ۱۹، ۱۳ و ۲۸) و جسمی (سؤال‌های ۱، ۲، ۴، ۵، ۶ و ۲۶) را می‌سنجد. ۷ سؤال از این مقیاس (۱۵، ۱۶، ۱۹، ۲۸، ۲۹ و ۲۶) به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شود. در این مقیاس حداقل و حداًکثر نمرات برای هر یک از زیرمقیاس‌ها به ترتیب ۵ و ۲۵ و برای کل پرسشنامه ۲۵ و ۱۲۵ است که نمره بالاتر نشان‌دهنده ترومای یا آسیب بیشتر است. برنستاین و همکاران (۳۴) ضریب آلفای کرونباخ پرسشنامه را برای ابعاد سوءاستفاده عاطفی، سوءاستفاده جسمی، سوءاستفاده جنسی، غفلت عاطفی و غفلت عاطفی به ترتیب برابر با ۰/۸۷، ۰/۸۶، ۰/۹۵، ۰/۹۰ و ۰/۷۸ گزارش کردند. همچنین روایی همزمان آن با درجه‌بندی درمانگران از میزان ترومایانی کودکی در دامنه ۰/۵۹ تا ۰/۷۸ گزارش شده است (۳۴). در ایران نیز ابراهیمی، دژکام و ثقہ‌الاسلام (۳۵) آلفای کرونباخ این پرسشنامه را از ۰/۸۱ تا ۰/۹۸ برای مؤلفه‌های پنج گانه آن گزارش کرده‌اند. در این پژوهش همسانی درونی با روش آلفای کرونباخ ۰/۸۳ به دست آمد.

۳. مقیاس عاطفه مثبت - منفی: این مقیاس توسط واتسون، کلارک و تلگن (۳۶) ساخته شد و دارای ۲۰ سؤال است و پاسخگویی به سؤال‌ها براساس طیف پنج درجه‌ای لیکرت از

1. Obsessive-compulsive Disorder- revision (OCD-R)
2. Washing
3. Obsessing
4. Ordering
5. Checking
6. Mental Neutralizing

برای تحلیل مورد استفاده قرار گرفتند. تحلیل داده‌ها نیز با نرم‌افزارهای SPSS²⁶ و AMOS²²، با استفاده از روش‌های آماری همبستگی و معادلات ساختاری انجام شد. چهت رعایت نکات اخلاقی پرسشنامه‌ها بدون نام بودند و پاسخگویی به سؤالات اختیاری بود. شرکت‌کنندگان این اختیار را داشتند که اگر مایل به ادامه همکاری نبودند از ادامه تکمیل پرسشنامه‌ها انصراف دهند.

پژوهش حاضر، در کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی سمنان با شناسه اخلاق IR.SEMUMS.REC.1400.102 مصوب گردیده است.

یافته‌ها

اعضای نمونه در میانگین سنی $28/23 \pm 7/11$ قرار داشتند. از مجموع آن‌ها، ۱۱۰ نفر مرد ($30/3$ درصد)، ۲۵۳ نفر زن ($69/7$ درصد) بودند. ۹۱ نفر تحصیلات دیپلم ($24/6$ درصد)، ۲۵۷ نفر لیسانس ($43/3$ درصد)، ۹۲ نفر فوق لیسانس ($25/3$) درصد) و ۲۲ نفر ($6/1$ درصد) تحصیلات دکتری داشتند. آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه در جدول ۱ ارائه شده است.

خیلی کم (۱) تا بسیار زیاد (۵) صورت می‌گیرد. این مقیاس دو بعد عاطفه مثبت (۱۰ ماده) و عاطفه منفی (۱۰ ماده) را می‌سنجد. در پژوهش واتسون و همکاران (۳۶) ضریب پایایی درونی آن برای خرد مقیاس عاطفه مثبت $0/88$ و برای خرد مقیاس عاطفه منفی $0/87$ گزارش شده است. اعتبار باز آزمایی آن در فاصله ۸ هفت‌مایی برای خرد مقیاس عاطفه مثبت $0/88$ و برای خرد مقیاس عاطفه منفی $0/81$ گزارش شد. همچنین این مقیاس با ابزارهای دیگری که عواطف مثبت و منفی را می‌سنجد همبستگی بالای نشان داده است. برای مثال همبستگی خرد مقیاس‌های عاطفه منفی و مثبت آن با پرسشنامه افسردگی بک^۱ به ترتیب $0/58$ و $0/36$ و با مقیاس اضطراب آشکار پرسشنامه اضطراب آشکار - نهان، به ترتیب $0/51$ و $0/35$ به دست آمده است. در پژوهش سهرابی و حسینی (۳۷) ضریب آلفای کرونباخ برای این مقیاس برابر با $0/85$ و ضریب همبستگی درونی مؤلفه‌ها در کل مقیاس بین $0/74$ تا $0/94$ به دست آمد. در این پژوهش همسانی درونی با روش آلفای کرونباخ برای عواطف منفی $0/90$ به دست آمد.

۴. مقیاس تجارب مربوط به روابط نزدیک: این مقیاس توسط برنان و موریس (۳۸) ساخته شد و دارای ۳۶ سؤال است که پاسخگویی به سؤال‌ها براساس طیف هفت درجه‌ای لیکرت از به هیچ وجه (۱) تا بسیار زیاد (۷) صورت می‌گیرد. این آزمون خودگزارش‌دهی، دارای دو زیرمقیاس دلستگی اضطرابی (۱۸ سؤال) و دلستگی اجتنابی (۱۸ سؤال) است. دورون (۲۰) اعتبار این مقیاس را با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای دلستگی اضطرابی $0/91$ و دلستگی اجتنابی $0/87$ گزارش کرد که نشان‌دهنده روایی و اعتبار مطلوب ابزار است. پناغی، ملکی، ذیبح‌زاده، پشت‌مشهدی و سلطانی نژاد (۳۹) ضریب همسانی درونی دو بعد دلستگی اجتنابی و اضطرابی به ترتیب $0/80$ و $0/89$ و ضریب پایایی باز آزمون با فاصله دو هفت‌مایی به ترتیب $0/87$ و $0/89$ گزارش کردند. در این پژوهش همسانی درونی با روش آلفای کرونباخ برای مقیاس‌های مذکور به ترتیب $0/85$ و $0/88$ به دست آمد.

روند اجرای پژوهش: به‌منظور جمع‌آوری داده‌ها لینک پرسشنامه‌ها از طریق فراخوان اینترنتی در برنامه تلگرام بین افراد توزیع و جمع‌آوری شد و پرسشنامه‌های جمع‌آوری شده

1. Beck Depression Inventory

جدول ۱) آماره‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرها	زیر مقیاس	میانگین	انحراف استاندارد	آزمون آماره	کولموگروف-امیرنف سطح معناداری
تروماتی کودکی	سوءاستفاده جنسی	۲/۲۵	۳/۳۴	.۰/۲۸	.۰/۰۹
	سوءاستفاده جسمی	۲/۱۸	۳/۶۳	.۰/۲۶	.۰/۱۱
	سوءاستفاده عاطفی	۲/۷۲	۳/۵۸	.۰/۲۲	.۰/۱۴
	غفلت عاطفی	۱۳/۰۷	۴/۲۸	.۰/۱۱	.۰/۰۹
	غفلت جسمی	۶/۵۳	۳/۳۴	.۰/۱۹	.۰/۲۱
سبک‌های دلبستگی	اضطرابی	۶۰/۳۱	۱۹/۵۲	.۰/۰۷	.۰/۱۴
	اجتنابی	۶۹/۲۵	۱۲/۹۶	.۰/۱۷	.۰/۲۳
	-	۲۰/۶۵	۸/۱۳	.۰/۱۲	.۰/۱۰
عواطف منفی	-	۱۸/۵۴	۱۱/۴۵	.۰/۰۸	.۰/۱۹
وسواسی - جبری	-	-	-	-	p> .۰/۰۵

توجه به اینکه زیربنای تحلیل معادلات ساختاری مبتنی بر ماتریس همبستگی نمونه است، در جدول ۲ ضرایب همبستگی پرسون بین متغیرهای پژوهش گزارش شده است.

پیش از تحلیل داده‌ها، مفروضه‌های مدل یابی معادلات ساختاری مورد بررسی قرار گرفت. در همین راستا جهت بررسی نرمال بودن توزیع متغیرها از آزمون کولموگروف - امیرنف استفاده شد که نتایج حاکی از آن بود که نمرات متغیرهای پژوهشداری توزیع نرمال بودند (p< .۰/۰۵). با

جدول ۲) ضرایب همبستگی متغیرهای پژوهش

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۹	۱۰
۱. سوءاستفاده جنسی	-	-	-	-	-	-	-	-	-
۲. سوءاستفاده جسمی	-	.۰/۵۵***	-	-	-	-	-	-	-
۳. سوءاستفاده عاطفی	.۰/۶۵***	-	.۰/۱۵***	.۰/۲۳***	.۰/۲۲***	-	-	-	-
۴. غفلت عاطفی	.۰/۱۵***	.۰/۲۳***	-	.۰/۲۲***	.۰/۲۳***	.۰/۲۶***	-	-	-
۵. غفلت جسمی	.۰/۳۹***	.۰/۴۱***	.۰/۴۷***	.۰/۲۳***	.۰/۲۶***	.۰/۱۳***	.۰/۲۶***	-	-
۶. عواطف منفی	.۰/۳۳***	.۰/۳۶***	.۰/۳۶***	.۰/۱۳***	.۰/۲۶***	.۰/۲۶***	.۰/۱۳***	-	-
۷. دلبستگی اضطرابی	.۰/۱۴***	.۰/۲۴***	.۰/۲۴***	.۰/۱۵***	.۰/۴۰***	.۰/۲۶***	.۰/۲۶***	-	-
۸. دلبستگی اجتنابی	.۰/۱۳*	.۰/۱۲*	.۰/۱۴***	.۰/۱۶***	.۰/۱۹***	.۰/۱۴***	.۰/۱۴***	-	-
۹. وسوسی - جبری	.۰/۳۱***	.۰/۳۳***	.۰/۳۳***	.۰/۱۰*	.۰/۵۸***	.۰/۳۹***	.۰/۲۱***	.۰/۲۱***	*p< .۰/۰۵ **p< .۰/۰۱ ***p< .۰/۰۰۵

بررسی شد. نتایج نشان داد مفروضه همخطی محقق شده است؛ زیرا مقدار ضریب تحمل در تمامی متغیرها به عدد یک نزدیک بود و مقادیر عامل تورم واریانس در همه آن‌ها از حد بحرانی ۲ کمتر بود. بررسی شاخص کفايت حجم نمونه^۴ (۰/۸۰) و شاخص کرویت بارتلت^۵ df=۵۵ و p< .۰/۰۱ (حاکی از برآورده شدن ملاک‌های لازم برای تحلیل مسیر بود. جدول ۳ شاخص‌های برازش مدل پژوهش را نشان می‌دهد.

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد بین همه متغیرهای پژوهش همبستگی مثبت معنادار وجود دارد. جهت بررسی مفروضه عدم وجود خودهمبستگی در خطاهای پژوهش، از آماره دوربین - واتسون^۱ استفاده شد که مقدار آن ۱/۷۷ به دست آمد؛ از آنجا که مقدار مورد نظر در دامنه ۱/۵ تا ۲/۵ قرار دارد میتوان گفت مفروضه عدم وجود خودهمبستگی مورد تأیید است. همچنین مفروضه همخطی برای متغیرهای برونزاوی پژوهش با استفاده از ضریب تحمل^۲ و عامل تورم واریانس^۳

4. Kaiser-Meyer-Olkin (KMO)
5. Bartlett

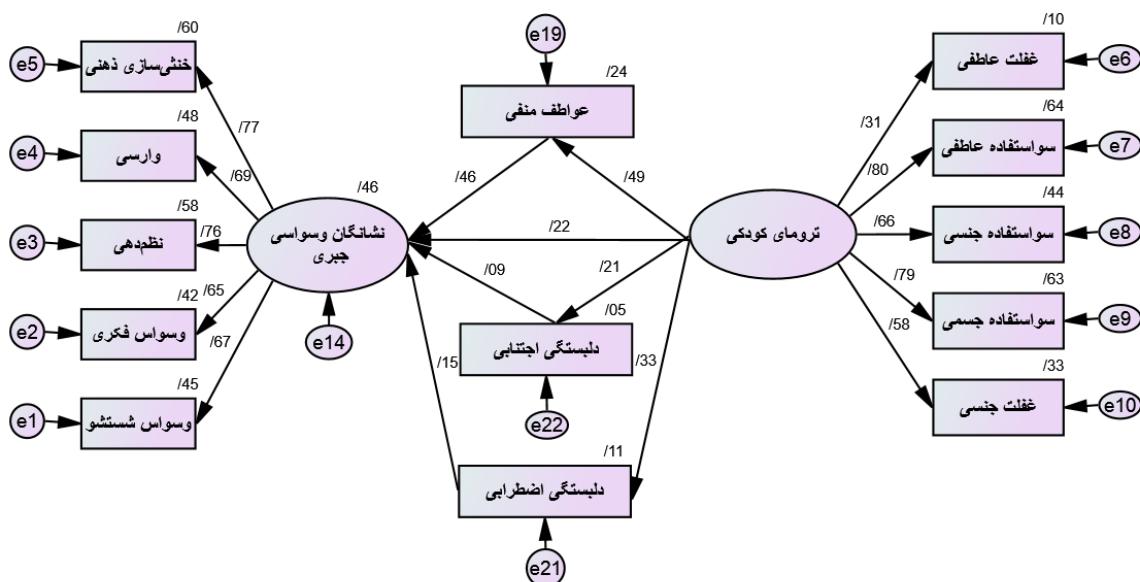
1. Durbin-Watson
2. Tolerance
3. Variance Inflation Factors (VIF)

جدول ۳) شاخص‌های برازش مدل پژوهش

شاخص برازنده‌گی	X ² /df	CFI	NFI	GFI	AGFI	IFI	RMSEA	PCLOSE
مقادیر قابل قبول	۵<	<۰/۹۰	<۰/۹۰	<۰/۹۰	<۰/۹۰	<۰/۹۰	.۰/۰۸<	<۰/۰۵
مقادیر محاسبه شده	۲/۹۵	.۰/۹۲	.۰/۹۱	.۰/۹۰	.۰/۹۰	.۰/۹۰	.۰/۰۷	.۰/۲۵

جدول ۴ اثرات مستقیم بین متغیرهای پژوهش را نشان می‌دهد.

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که مدل از برازش مطلوبی برخوردار است. ضرایب استاندارد مسیرهای مدل مفهومی در شکل ۲ نشان داده شده است.

شکل ۲) مدل مفهومی پژوهش

جدول ۴) ضرایب استاندارد و غیراستاندارد مسیرهای مستقیم مدل پژوهش

متغیر پیش‌بین	متغیر ملاک	ضریب بتا	ضریب تراویث	SE	C.R	P	نتیجه
تروومای کودکی	وسواسی جبری	.۰/۲۲	.۰/۲۹	.۰/۰۹۵	۳/۰۶	.۰/۰۰۲	تأثید
تروومای کودکی	عواطف منفی	.۰/۴۹	.۲/۹۵	.۰/۵۹	۴/۹۲	.۰/۰۰۱	تأثید
تروومای کودکی	دلبستگی اضطرابی	.۰/۳۳	.۴/۷۹	.۱/۱۴	۴/۱۹	.۰/۰۰۱	تأثید
تروومای کودکی	دلبستگی اجتنابی	.۰/۲۱	.۲/۰۵	.۰/۶۴	۳/۲۱	.۰/۰۰۱	تأثید
عواطف منفی	وسواسی جبری	.۰/۴۶	.۰/۰۹	.۰/۰۱۳	۷/۵۳	.۰/۰۰۱	تأثید
دلبستگی اضطرابی	وسواسی جبری	.۰/۱۵	.۰/۰۱۳	.۰/۰۰۵	۱/۹۶	.۰/۰۰۴	تأثید
دلبستگی اجتنابی	وسواسی جبری	.۰/۰۹	.۰/۰۱۲	.۰/۰۰۶	۲/۹۲	.۰/۰۰۳	تأثید

تروومای کودکی و علائم وسوسی جبری از آزمون بوت استراپ^۱ استفاده شد.

همانگونه که در جدول فوق ملاحظه می‌شود ضرایب مسیر مربوط به اثرهای مستقیم متغیرهای پژوهش در سطح ۰/۰۵ معنادار است. در ادامه به منظور آزمون معناداری نقش واسطه‌ای سبک‌های دلبستگی و عواطف منفی در رابطه بین

1. Bootstrapping

جدول ۵) نتایج آزمون بوت استراپ اثر غیرمستقیم مدل پژوهش

مسیرها	غیرمستقیم	استاندارد	خطای	حد بالا	حد پایین	سطح معناداری
تروومای کودکی ← عواطف منفی ← وسوسی جبری	۰/۲۲	۰/۲۹	۰/۳۴۱	۰/۱۴۸	۰/۰۰۱	
تروومای کودکی ← دلستگی اضطرابی ← وسوسی جبری	۰/۰۱	۰/۰۴۱	۰/۱۳۶	۰/۰۹۳	۰/۰۳	
تروومای کودکی ← دلستگی اجتنابی ← وسوسی جبری	۰/۰۴	۰/۰۶۲	۰/۱۷۱	۰/۱۰۱	۰/۰۱	

دست رفته و کاهش آسیب‌پذیری درک شده در برابر تجربه ترووما کمک کند. طبق پژوهش‌های پیشین وسوسات‌ها و اجرارها در اختلال وسوسی - جبری، از آسیب دیدن بیشتر فرد جلوگیری می‌کند و در نتیجه به ایجاد و تداوم علائم این اختلال کمک می‌کند؛ در این صورت، احتمال بیشتری دارد که افراد مبتلا به وسوسات فکری - عملی، به دنبال قرار گرفتن در معرض رویدادهای آسیب‌زا، علائم وسوسی - جبری را تجربه کنند.

علاوه بر این، تروومای کودکی نه تنها به طور مستقیم بلکه غیرمستقیم نیز از طریق مسیر سبک‌های دلستگی با شدت علائم وسوسی جبری همراه است؛ به عبارتی دیگر ترووما و تجارت آسیب‌زا در دوران کودکی از طریق فعال‌سازی سبک‌های دلستگی نایامن (اضطرابی و اجتنابی)، علائم وسوسی جبری را تحت تأثیر قرار می‌دهند که با نتایج پژوهش‌های فلسفی و همکاران(۱۷)، هدنی و همکاران(۱۸)، شارما(۲۲)، ون‌لوون و همکاران(۱۵)، تیبی و همکاران(۱۹) و دورون(۲۰) همسو است. بر اساس نظریه دلستگی، شکل‌گیری دلستگی و همچنین آزارهای عاطفی و جنسی در دوران کودکی، آسیب‌پذیری برای مبتلا شدن به اختلال وسوسی جبری را ایجاد می‌کند. طبق بررسی بالینی کارتال و همکاران(۲۱) افادی که در دوران کودکی به طور مکرر مورد آزار جنسی قرار می‌گیرند، به شدت مورد انتقاد قرار می‌گیرند یا توسط افرادی که به آن‌ها وابسته هستند نادیده گرفته می‌شوند، آسیب‌هایی را تجربه می‌کنند که در شکل‌گیری دلستگی نایامن نقش عمده‌ای را ایفا می‌کند. افراد با دلستگی نایامن گرایش به تجربه عواطف منفی دارند و مقابله‌ی ضعیفی در هنگام ترووما و مواجهه با افکار و تجارت آسیب‌زا دارند. نگرانی‌های مربوط به دلستگی باعث می‌شود افراد نتوانند به طور مؤثر با رویدادهای استرس‌زا مرتبط با ترووما کنار بیایند؛ زیرا تمایل دارند این وقایع را تشدید کنند و آن‌ها را فاجعه‌بار در نظر بگیرند(۴۱، ۲۲). در نتیجه، اضطراب ناشی از شکست در تنظیم احساسات و

طبق نتایج جدول ۵، مسیر غیرمستقیم مدل تأیید شد. در نتیجه سبک‌های دلستگی و عواطف منفی به صورت جزئی و نه کلی قادر به میانجی‌گری معنادار بین متغیرهای پیش‌بین و ملاک بود. همچنین، سبک‌های دلستگی، عواطف منفی و تروومای کودکی در مجموع ۴۱ درصد از واریانس علائم وسوسی جبری تبیین می‌کنند.

بحث

این پژوهش با هدف تعیین نقش واسطه‌ای سبک‌های دلستگی و عواطف منفی در رابطه بین تروومای کودکی با علائم وسوسات فکری - عملی انجام گرفت. اولین یافته تحقیق، نشان‌دهنده رابطه مستقیم تروومای کودکی و علائم وسوسات فکری - عملی بود. این یافته‌ها همسو با نتایج ویسلکی و همکاران(۴)، پنکیتی و همکاران(۵)، روکیه و اربای(۶)، کروسکا و همکاران(۷)، او جسرکیس و همکاران(۸)، کدیوری و همکاران(۹) و خسروانی و همکاران(۱۰) است. شواهد نشانگر رابطه بین ابعاد تروومای کودکی (غفلت عاطفی و فیزیکی، سو استفاده عاطفی، جنسی و جسمی) و علائم وسوسات فکری - عملی است؛ برای مثال، پژوهش ویسلکی و همکاران(۴) نشان می‌دهد آسیب‌های بلندمدت در زمان کودکی منجر به ایجاد علائم وسوسی می‌شود. در تبیین این موارد می‌توان گفت قرار گرفتن در معرض ترووما در دوران کودکی رابطه مثبت و مستقیمی با بروز علائم وسوسی جبری در بزرگسالی دارد. این رویدادها منجر به شکل‌گیری سبک‌های رفتاری می‌شود که فرد در بزرگسالی دائمًا با آن درگیر است. فعال‌سازی این باورها می‌تواند بر شناخت و رفتار فرد تأثیر بگذارد و احتمال ابتلا به اختلالات روانشناسخی مانند اختلال وسوسی جبری را افزایش دهد. بنابراین، در افراد مبتلا به اختلال وسوسی - جبری، ترووما می‌تواند نتیجه حوادث استرس‌زا باشد که احساس امنیت فرد را از بین می‌برد و به فرد در یک دنیای خطرناک، احساس ناامنی می‌دهد. در چنین افرادی درگیر شدن در اعمال اجباری ممکن است به بازگرداندن حس کنترل از

عواطف منفی در این رابطه ضروری است؛ زیرا تروما و تجارب آسیب‌زا در صورتی با علائم وسوسی جبری رابطه مثبت دارد که عواطف منفی بالا باشد. بنابراین، عواطف منفی یکی از عوامل مهم در پیش‌بینی نشانه‌های وسوس است و استفاده از اجبارها به صورت روشی برای کاهش عواطف منفی به کار می‌رود. در این زمینه، حسینی و سولماری (۲۶) نشان دادند ترس، خشم و پریشانی روانی ناشی از تجارب آسیب‌زا در دوران کودکی منجر به اجبار و رفتارهای تکراری و همچنین افکار مزاحم می‌شود. به طور کلی، افرادی که تجربه انواع تروما در دوران کودکی را داشته باشند، ممکن است در مورد رویداد آسیب‌زاگی که اتفاق افتاده است احساس گناه کنند یا احساس مسئولیت بیش از حد افراطی را تجربه کنند که در نهایت این احساسات را با درگیر شدن در اعمال اجباری جبران می‌کنند. در واقع عواطف منفی ناشی از تجارب آسیب‌زا در دوران کودکی به عنوان یک آمادگی و عامل زمینه‌ای برای باور و رفتارهای وسوسی مطرح است و مداخلاتی که مبتنی بر ارزیابی سطوح عاطفه منفی باشد می‌تواند در بهبود علائم وسوسی - جبری می‌تواند اثربخش باشد. در راستای نتایج پژوهش حاضر، میگل و همکاران (۴۲) نشان دادند افراد وسوسی بیشتر از دیگران عواطف منفی را تجربه می‌کنند و عواطف منفی، افکار مزاحم و ناخواسته را تشید نموده که در نهایت منجر به افزایش ناراحتی ناشی از این افکار می‌گردد. به طور کلی، بر اساس یافته‌های حاضر می‌توان نتیجه گرفت که ترومای کودکی، عواطف منفی و سبک‌های دلستگی به عنوان تعیین گرهای اصلی در علائم وسوسی - جبری به شمار می‌روند؛ بنابراین، روان‌درمانگران، روانشناسان و مشاوران باید جهت درمان و کاهش علائم وسوسی - جبری، سعی در کنترل و مدیریت متغیرهای ذکر شده بکنند. این پژوهش بخشنی از شکاف نظری درباره نحوه تأثیرگذاری ترومای کودکی بر علائم وسوسی جبری را پر کرده است و بر نقش واسطه‌ای سبک‌های دلستگی و عواطف منفی در این رابطه تأکید می‌کند. این پژوهش با محدودیت‌هایی همراه بود از جمله اینکه روابط بین متغیرها همبستگی بوده و بنابراین نمی‌توان روابط به دست آمده را از نوع علت و معلولی تلقی کرد. همچنین، این پژوهش در جمعیت عمومی انجام شده و تعمیم نتایج باید با احتیاط صورت گیرد.

رهایی از محرک‌های عاطفی منفی، تفکر نشخوارکننده و باورهای وسوسی را ایجاد می‌کند. به طور مشابه، با توجه به نظریه‌های شناختی که در رابطه با تجارب دلستگی و اختلال وسوسی - جبری بررسی شده است، افراد در تیجه تجربه‌های اولیه خود در کودکی، الگوهایی از خود و دیگران را درون‌سازی می‌کنند. وجود راهبردهای دلستگی اضطرابی در افراد وسوسی - جبری می‌تواند منجر به مشکلاتی برای سرکوب افکار مزاحم شود و آن‌ها را افزایش دهد (۲۰). دلستگی اجتنابی نیز در دسترس بودن عاطفی و توجه بیماران را در روابط بین فردی کاهش می‌دهد؛ در نتیجه، هم افراد با تجربه تروما در دوران کودکی و هم افراد با دلستگی نایمن، از افکار مزاحم رنج می‌برند و در فرآیندهای بازداری مشکلاتی نشان می‌دهند (۱۹). شکست در فرآیندهای بازداری می‌تواند احتکار و علائم وسوسی را افزایش دهد. این علائم بیانگر مشکلاتی در مهار احساسات و جدا شدن از محرک‌های عاطفی است که به‌نوبه خود افکار مزاحم را تقویت می‌کند. در مجموع بر اساس این یافته پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که ترومای کودکی با نقش میانجی سبک‌های دلستگی اجتنابی و اضطرابی با علائم وسوسی اجباری در ارتباط است، طوری که هر چقدر زمینه دلستگی نایمن بیشتر باشد متعاقب آن زمینه بروز علائم وسوسی - جبری یا شدت آن نیز بیشتر می‌شود.

یافته دیگر این پژوهش نشان داد که عواطف منفی در رابطه بین ترومای کودکی و علائم وسوس فکری - عملی، نقش واسطه‌ای ایفا می‌کند. این یافته با نتایج پژوهش‌های حسینی و سولماری (۲۶)، زانگ و همکاران (۲۳)، لی و همکاران (۲۸) و جین و همکاران (۲۷) مبنی بر تأثیر مستقیم و غیرمستقیم ترومای کودکی بر عواطف منفی و علائم وسوس فکری - عملی همسو است. در تبیین این یافته می‌توان گفت ترومای کودکی با افزایش عواطف منفی، رفتار وسوسی اجباری را در افراد افزایش می‌دهد و قرار گرفتن در معرض تروما، چه به طور مستقیم یا غیرمستقیم، باعث عواطف منفی و احساس گناه به دلیل عدم جلوگیری از این رویداد می‌شود که منجر به افزایش رفتارهای اجباری با هدف جلوگیری از آسیب بیشتر به خود یا دیگران می‌گردد. در حقیقت، یافته‌های فعلی نشان می‌دهد که ترومای کودکی به تهایی جزء مهمی از آسیب‌پذیری در برابر بروز علائم وسوسی نبوده است و

10. Khosravani, V., Samimi Ardestani, S. M., Sharifi Bastan, F., & Malayeri, S. (2020). Difficulties in emotion regulation and symptom dimensions in patients with obsessive-compulsive disorder. *Current psychology*, 39(5), 1578-1588.
11. Hosseini, Katayoun and Soleimani, Ismail (2018). The role of childhood trauma and cognitive distortions in explaining the clinical symptoms of obsessive-compulsive disorder. Thought and behavior in clinical psychology (thought and behavior), 14(54), 17-26. [Persian]
12. Rajabi Khamesi, S., Najafi, M., & Khosravani, V. (2021). The effect of childhood maltreatment on suicidal ideation through cognitive emotion regulation strategies and specific obsessive-compulsive symptoms in obsessive-compulsive disorder. *Clinical Psychology & Psychotherapy*, 28(6), 1435-1444.
13. Barzilay, R., Patrick, A., Calkins, M. E., Moore, T. M., Gur, R. C., & Gur, R. E. (2019). Association between early-life trauma and obsessive compulsive symptoms in community youth. *Depression and Anxiety*, 36(7), 586-595.
14. Bowlby, J. (1980). Attachment and loss: Vol. 3. Sadness and depression. New York, NY: Basic Books.
15. Van Leeuwen, W. A., Van Wingen, G. A., Luyten, P., Denys, D. & Van Marle, H. J. F. (2020). Attachment in OCD: A meta-analysis. *Journal of anxiety disorders*, 70, 102187.
16. Sabaß, L., Buchenrieder, N., Rek, S. V., Nenov-Matt, T., Lange, J., Barton, B. B., ... & Reinhard, M. A. (2022). Attachment mediates the link between childhood maltreatment and loneliness in persistent depressive disorder. *Journal of affective disorders*, 312, 61-68.
17. Falsafi, S. H., Asgari, M., & Kordestani, D. (2022). Development of a structural model of obsessive-compulsive disorder based on early maladaptive schemas, attachment styles and defense mechanisms. *medical journal of mashhad university of medical sciences*, 65(2).
18. Hodny, F., Prasko, J., Ociskova, M., Vanek, J., Holubova, M., Sollar, T., & Nesnidal, V. (2021). Attachment in patients with an obsessive compulsive disorder. *Neuroendocrinology Letters*, 42(5), 283-291.
19. Tibi, L., van Oppen, P., van Balkom, A. J., Eikelenboom, M., Hendriks, G. J., & Anholt, G. E. (2020). Childhood trauma and attachment style predict the four-year course of obsessive compulsive disorder: Findings from the Netherlands obsessive compulsive disorder study. *Journal of affective disorders*, 264, 206-214.
20. Doron, G. (2020). Self-vulnerabilities, attachment and obsessive compulsive disorder (OCD) symptoms: Examining the moderating role of attachment security on fear of self. *Journal of*

بنابراین، انجام پژوهش‌هایی در جامعه بالینی، پیشنهاد می‌شود. این پژوهش به صورت مقطعی انجام شد؛ بنابراین پیشنهاد می‌شود با استفاده از پژوهش‌های طولی و روی آوردهای کیفی در زمینه این متغیرها، پژوهش‌هایی انجام شود که به درک بیشتر این متغیرها بیافزاید. در نهایت، پیشنهاد می‌شود متخصصان حوزه سلامت‌روان از نتایج پژوهش حاضر در جهت شناسایی مشکلات افراد دارای علائم وسوسی جبری و طراحی و اجرای مداخلات درمانی مناسب با مشکلات این افراد استفاده نمایند.

منابع

1. Seçer, İ., & Ulaş, S. (2021). An investigation of the effect of COVID-19 on OCD in youth in the context of emotional reactivity, experiential avoidance, depression and anxiety. *International journal of mental health and addiction*, 19(6), 2306-2319.
2. American Psychiatric Association. (2023). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5 (5th ed.)*. Washington, DC: American Psychiatric Association, 235.
3. Sharma, V. (2019). Role of sleep deprivation in the causation of postpartum obsessive-compulsive disorder. *Medical hypotheses*, 122, 58-61.
4. Wislocki, K., Kratz, H. E., Martin, G., & Becker-Haines, E. M. (2022). The Relationship Between Trauma Exposure and Obsessive-Compulsive Disorder in Youth: A Systematic Review. *Child Psychiatry & Human Development*, 1-29.
5. Pinciotti, C. M., Riemann, B. C., & Wetterneck, C. T. (2021). Trauma type and obsessive-compulsive symptom domains: The unique relationship between indirectly experienced trauma and just right symptoms. *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*, 100624.
6. Rukiye, A. Y. & Erbay, L. G. (2018). Relationship between childhood trauma and suicide probability in obsessive-compulsive disorder. *Psychiatry research*, 261, 132-136.
7. Kroska, E. B., Miller, M. L., Roche, A. I., Kroska, S. K. & O'Hara, M. W. (2018). Effects of traumatic experiences on obsessive-compulsive and internalizing symptoms: The role of avoidance and mindfulness. *Journal of affective disorders*, 225, 326-336.
8. Ojserkis, R., Boisseau, C. L., Reddy, M. K., Mancebo, M. C., Eisen, J. L., & Rasmussen, S. A. (2017). The impact of lifetime PTSD on the seven-year course and clinical characteristics of OCD. *Psychiatry research*, 258, 78-82.
9. US Department of Health and Human Services. (2020). *Healthy people 2020*. Washington, DC: US Department of Health and Human Services; 2011.

32. Mohammadi, Abolfazl; Zamani, Reza; Fatty, Laden (2007). Validation of the Persian version of the Obsessive Compulsive Questionnaire-Revised in the student population. *Psychological Research*, 21, 66-78. [Persian].
33. Ameri, N., & Najafi, M. (2022). The Mediating Role of Psychological Distress (stress, anxiety and depression) in the Relationship between Experiential Avoidance and Obsessive-Compulsive Symptoms. *Journal of Psychological Studies*, 17(4), 11-31. doi: 10.22051/psy.2021.34131.2367 [persian]
34. Development and validation of a brief screening version of the Childhood Trauma Questionnaire. *Child abuse & neglect*, 27(2), 169-190.
35. Ebrahimi, Hojatullah; Dejkam, Mahmoud and Thagha-ul-Islam, Tahereh (2012). Childhood traumas and suicide attempts in adulthood. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, 19(4): 282-275. [Persian].
36. Watson, D., Clark, L. A. & Tellegen, A. (1988). Development and validation of brief measures of positive and negative affect: the PANAS scales. *Journal of personality and social psychology*, 54(6), 1063.
37. Sohrabi, Nadera and Hosseini, Majid (1381). Examining the relationship between the type of family relationships and positive and negative emotions of female and male students living in the dormitory. The first psychology congress of Iran. Tehran: Tarbiat Moalem University Publications. [Persian].
38. Brennan, K. A. & Morris, K. A. (1997). Attachment styles, self-esteem, and patterns of seeking feedback from romantic partners. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 23(1), 23-31.
39. Panaghi, Lily; Maleki, Qaiser; Zabihzadeh, Abbas; Posht Mashhadhi, Marjan and Soltaninejad, Zahra (2012). Validity, reliability and factor structure of the scale of experiences related to close relationships. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, 19(4), 305-313. [Persian].
40. Kadivari, F., Najafi, M., & Khosravani, V. (2023). Childhood emotional maltreatment, maladaptive coping and obsessive-compulsive symptoms in patients with obsessive-compulsive disorder. *Clinical Psychology & Psychotherapy*.
41. Haroonrashidi H. (2023). The Effectiveness of Emotion Regulation Training on Uncertainty Tolerance and Psychological Distress of Women with Substance-Dependent Spouses. *Etiadpajohi*, 17 (68), 303-326.
42. Miegel, F., Jelinek, L., & Moritz, S. (2019). Dysfunctional beliefs in patients with obsessive-compulsive disorder and depression as assessed with the Beliefs Questionnaire (BQ). *Psychiatry research*, 272, 265-274.
- Obsessive-Compulsive and Related Disorders, 27, 100575.
21. Kartal, F., Uğur, K., Mete, B., Demirkol, M. E., & Tamam, L. (2022). The Relationship Between the Oxytocin Level and Rejection Sensitivity, Childhood Traumas, and Attachment Styles in Borderline Personality Disorder. *Psychiatry Investigation*, 19(3), 239.
22. Sharma, S. K. (2021). *Early Maladaptive Schema, Attachment Style and Défense Mechanism in Patient of Obsessive-Compulsive Disorder With and Without Childhood Sexual Abuse* (Doctoral dissertation, Central Institute of Psychiatry (India)).
23. Xiang, Y., Yuan, R., & Zhao, J. (2021). Childhood maltreatment and life satisfaction in adulthood: The mediating effect of emotional intelligence, positive affect and negative affect. *Journal of health psychology*, 26(13), 2460-2469.
24. Haciomeroglu, B. (2020). The role of reassurance seeking in obsessive compulsive disorder: the associations between reassurance seeking, dysfunctional beliefs, negative emotions, and obsessive-compulsive symptoms. *BMC psychiatry*, 20(1), 1-13.
25. Polosan, M., Droux, F., Kibleur, A., Chabardes, S., Bougerol, T., David, O., ... & Voon, V. (2019). Affective modulation of the associative-limbic subthalamic nucleus: deep brain stimulation in obsessive-compulsive disorder. *Translational psychiatry*, 9(1), 1-9.
26. Hosseini, K., & Soleimani, E. (2021). The Relationship between Child Abuse and Cognitive Distortions with Clinical Symptoms of Obsessive-Compulsive Disorder: The Mediating Role of Emotion Dysregulation. *International Journal of Behavioral Sciences*, 15(2), 88-95.
27. Jin, M. J., Kim, J. S., Kim, S., Hyun, M. H., & Lee, S. H. (2018). An integrated model of emotional problems, beta power of electroencephalography, and low frequency of heart rate variability after childhood trauma in a non-clinical sample: a path analysis study. *Frontiers in psychiatry*, 8, 314.
28. Lee, M., Lee, E. S., Jun, J. Y., & Park, S. (2020). The effect of early trauma on North Korean refugee youths' mental health: Moderating effect of emotional regulation strategies. *Psychiatry research*, 287, 112707.
29. Kline, R. B. (2015). *Principles and practice of structural equation modeling*. Guilford publications.
30. Foa, E. B., Huppert, J. D., Leiberg, S., Langner, R., Kichic, R., Hajcak, G., & Salkovskis, P. M. (2002). The Obsessive-Compulsive Inventory: Development and validation of a short version. *Psychological Assessment*, 14(4), 485–496.
31. Hon, K., Siu, B. W., Cheng, C. W., Wong, W. C., & Foa, E. B. (2019). Validation of the Chinese version of obsessive-compulsive inventory-revised. *East Asian Archives of Psychiatry*, 29(4), 103-111.